21.04.10.

Liturģija.

Sapnī atrados Lutriņu ev.lut. Baznīcā. Man bija jāvada Dievkalpojums pēc ilgu gadu pārtraukuma.Es biju ģērbies mācītāja talārā,bet man nebija amata zīmes- krusta. Bija jādzied liturģija,bet es steigā nevarēju Agendā atrast vajadzīgo dziedājumu.Es jau nebiju kalpojis ilgu laiku,tāpēc biju aizmirsis dziedājumus,kurus kādreiz zināju no galvas.

Baznīcā bija 2 veidu kristieši.Viena daļa apmeklētāju sastāvēja no vietējiem Lutrniņu draudzes locekļiem,bet otra daļa bija tādi,kuri paši reiz bijuši Luterāņi,bet tagad kaut kādu iemeslu dēļ pārgājuši citā konfesijā. Es ar visiem spēkiem mēģināju atrast vajadzīgo dziedājumu,bet nevarēju.Tad bijušie Luterāņu cilvēki man mēģināja palīdzēt.Daži no viņiem reiz Baznīcā pat bija spēlējuši ērģeles.Viņi man dziedāja liturģiju priekšā,bet tas notika kaut kādā izsmējīgā,nievājošā veidā. Es biju noraizējies,ka to varētu nesaprast vietējie draudzes locekļi un pamest Dievkalpojumu. Tā arī notika .Baznīcā bija palikuši galvenokārt bijušie Luterāņi.Pārējie bija vīlušies un aizgājuši neapmierināti.

Tālāk es redzēju,ka bijušie Luterāņi Baznīcā bija veikuši kaut ko līdzīgu eiroremontam.Baznīca drīzāk līdzinājās koncertzālei,nevis Baznīcai,kāda tā vēsturiski Lutriņos ir bijusi.Interesanti,ka šajā modernajā Baznīcā Dievkalpojumā bija palikuši tikai daži it kā sajūsmināti bijušie Luterāņi.Vietējie ļaudis vairs uz Baznīcu nenāca. Tā es izmisis par radušos situāciju atmetu pūliņus kaut ko atrast Agendā,bet sāku dziedāt liturģiju no galvas pēc tās melodijas un vārdiem,ko atcerējos.

Tā dziedot es pagriezos un uz altāra ieraudzīju savu amata zīmi- krustu. Tas bija kaut kā glīti salikts.Varēja redzēt,ka krusta ķēde bija sakārtota īpašā mīlestībā. Sapņa beigas.

Skaidrojums.

1.Kāda daļa Luterāņu ir atstājusi Baznīcu un pievienojusies kādai citai konfesijai.Šī daļa kristiešu diemžēl mazliet izsmej to Dievkalpojumu kārtību,ko reiz paši ir praktizējuši.Šāda attieksme tiem neatnesīs gaidāmo rezultātu,bet tikai atbaidīs ļaudis.

2.Kaut arī nekalpoju vairs kā mācītājs,tomēr Dievs īpašā mīlestībā ir saglabājis manu kalpošanas amatu.Par to varēju pārliecināties šā gada Lieldienās,kad apceļoju 5 pilsētas Latvijā,kur cilvēki nāca kā no tradicionālajām Baznīcām,tā arī no jaunajām Brīvbaznīcām.

3.Ne jau Dievkalpojuma kārtības maiņa kaut ko izšķir,bet gan Dieva Klātbūtne! Atceros,lasīju,ka tēvs Pio rītos 5.00 vai 6.00 ir turējis parastu Katoļu sv.Misi,kur Baznīca bijusi vienmēr pārpildīta.